

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo VII / 2011

VIANOCE

VIANOČNÁ RADOSŤ

“Nebojte sa, lebo zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.”

L 2:11

Milí priatelia,

opäť svätíme najkrajšie sviatky v roku, na ktoré sme sa spolu s našimi deťmi tak tešili. Pripomíname si naplnenie Božích zaslúbení o narodení Spasiteľa. Nebo sa otvorilo a Boh v narodenom dieťati prišiel medzi nás. Prišiel v dobe, keď všetko ľudské úsilie o vytvorenie neba na zemi stroskotalo. Ani vyspelá grécko-rímska kultúra, ani samospravodlivá židovská zbožnosť nepriniesli pokoj a nádej unavenému ľudskému srdcu, neotvorili nám cestu k Bohu. To, čo sme nedokázali vlastnými silami a schopnosťami, to nám Boh daroval v narodenom dieťatku, ktorého nám poslal za Spasiteľa.

Tak, ako sa kedysi radovali z tejto udalosti Betlehemskí pastieri, tak sa z nej radujeme aj my dnes. V narodenom Spasiteľovi sa nám otvorili dvere z neba na zem. Anjelská zvesť o spasení, o Božej sláve na výsostiach a o pokoji medzi ľuďmi vstúpili do sveta a do ľudskej duše a môžeme si byť istí, že nás už neopustia. Otvorené dvere na nebi sa už nikdy nezatvoria. Budú pre nás otvorené, aj keď sa im obrátíme chrbtom. Ani naša ľahostajnosť nič nemení na skutočnosti Božej lásky k nám. Boh je verný svojim zaslúbeniam aj keď my ľudia sme neverní.

Nech nás táto vianočná zvesť naplní radosťou. Prijmíme toto narodené betlehemské dieťaťko do svojho srdca a dovoľme mu, aby si z nášho srdca urobilo svoj chrám.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

VIANOČNOU POŠTOU TI PÍŠEM LIST

Zuzana Valeková

V našich domácnostiach po roku opäť vonia adventný čas. Áno, tento čas vonia, lebo prípravy na Vianoce sú v plnom prúde a tak vianočné pečivo štekli svojou vôňou naše čuchové receptory.

Aj my kresťania chystáme najlepšie veci na Vianoce, ale naše vnútro je citlivé najmä na duchovné požehnanie spojené s nimi. Uvedomujeme si, že v malom dieťaťku menom Ježiš, láskavý a všemohúci Boh daroval Spasiteľa a Vykupiteľa nielen celému svetu, ale konkrétne a osobne mne i tebe?

Rovnako ako všetci kresťania, i ja som vďačná a šťastná, že sa z toho môžem tešiť od začiatku Adventu a som rada, že napríklad aj z médií, viac ako inokedy, počuť vianočné evanjelium, koledy či iné svetské piesne súvisiace s vianočnou tematikou. Možno si spomeniete na milú pieseň Roba Opatovského „... vianočná pošta zázrakov, keď v nás zvon začal tláčať, s nádejou malých prvákov vchádza k nám do srdca ... vianočnou poštou ti píšem list, v ňom čakám a dúfam, že chceš ku mne prísť ... vianočnou poštou ti pí-

šem list, my dvaja sa raz musíme zistiť!“ Viem, že je to o láske zamilovaných vo vianočnom čase, ale citovaný refrén sa opakuje a „vtiera“ do mysle. Keď som pieseň krátko po sebe počula už asi tretí raz, pripomenula mi slová Ulricha Parzanyho, ktoré mám uložené v srdci z niektorej jeho evanjelizácie: o Biblii vtedy hovoril, že ona je vlastne ľubostný list nášho Boha nám ľuďom, teda milujúca (Božia) bytosť píše list milovanej (ľudskej) bytosti. Áno, Boh ako prvý sa k nám skláňa vo svojej veľkej láske a chce, aby sme na túto lásku aj my odpovedali svojou láskou k Nemu. Je isté, že nevieme dostatočne oceniť Jeho lásku, ktorou nás miluje tak, že neušetril ani život svojho Syna a na tento svet Ho poslal len preto, aby my sme v ňom získali život v nebeskom kráľovstve! A naveky!

A tak, so srdcom opätujúcim Božiu lásku čítajme, počúvajme a prijímajme evanjelium o narodení Pána Ježiša Krista ako list Boha, milujúceho svoje stvorenie. Je úžasné, že Bibliu, ten láskyplný list máme k dispozícii stále; ale v Advente a cez Vianoce pozorne vnímajme práve Jeho „vianočnú poštu“, lebo v nej Boh čaká a dúfa, že

chceme k Nemu prísť ... A prežívajme radosť zalúbených z toho, že raz sa, ako veriaci v Neho, spolu s Ním musíme zísť v sláve nebeského kráľovstva!

VIANOČNÁ VERZIA PRVÉHO LISTU KORINTĀANOM 13

Zdroj: internet

Keby som svoj dom dokonale vyzdobil jedľovými vetvičkami, blikajúcimi svetielkami a vyhrávajúcimi zvončkami, ale nemal by som lásku k svojej rodine, nebol by som ničím iba dekoratórom.

Keby som sa namáhal v kuchyni a piekol kilá vianočných keksov, labužníckych maškrt a keby som k jedlu prestrel nádherný stôl, ale nemal by som lásku k svojej rodine, nebol by som ničím iba kuchárom.

Keby som pomáhal v charitnej jedálni, v domove dôchodcov spieval koledy a všetok svoj majetok minul na blahobyt, ale nemal by som piesne pre svoju rodinu, nič by mi to neosožilo.

Keby som ozdobil vianočný stromček žiariacimi anjelmi a háčkovými hviezdami, zúčastnil sa tisícich osláv

a v zbore spieval kantáty, ale nemal by som v srdci Ježiša Krista, tak som nepochopil, o čo vlastne ide.

Láska prerušuje pečenie kvôli obľubovanej dieťaťa. Láska necháva bokom ozdoby kvôli pobozkaniu manželského partnera. Láska je priateľská napriek náhleniu a stresu. Láska nezávidí iným ich domácnosť s vyberaným vianočným porcelánom a priliehavými obrusmi. Láska neokrikuje deti, aby uhli z cesty, ale je vďačná, že sú a že môžu stáť v ceste. Láska nedáva iba tým, ktorí môžu niečo vrátiť, ale s radosťou obdarúva práve tých, ktorí darčekom odpovedať nemôžu. Láska všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží.

Láska nikdy nezanikne. Videohry sa rozbiť, perlové retiazky sa roztrhnú, tenisové rakety zhrdzavejú, ale dar lásky zostáva...

DAJÚ MU MENO EMANUEL; TO V PREKLADĚ ZNAMENÁ: BOH S NAMI (MT 1:23)

L. B. Cowman, z knihy Pramene v púšti, www.evs.sk

Pred mnohými rokmi vydali pozoruhodnú vianočnú pohľadnicu s nadpisom „Keby Kristus nebol prišiel.“

Bolo to založené na Spasiteľových vlastných slovách: „Keby som nebol prišiel.“ (J 15:22) Pohľadnica zobrazovala kňaza, ktorý ráno na Vianoce zaspal vo svojej pracovni a snívalo sa mu o svete, do ktorého Pán Ježiš nik-

dy neprišiel.

V tom sne videl samého seba, ako vchádza do domu, ale keď sa pozrel, na kozube neviseli žiadne pančuchy s darčekom, nebol tam žiadny vianočný stromček, žiadny adventný veniec a ani Kristus pre potešenie našich srdca a naše spasenie. Potom kňaz vyšiel von na ulicu, ale nikde nevidel kostol s vežou, ukazujúcou na nebesia. A keď sa vrátil a sadol si do knižnice, zistil, že všetky knihy o Spasiteľovi zmizli.

Ďalej sa mu snivalo, že zazvonil zvonček a posol ho požiadal, aby navštívil zomierajúcu matku jeho priateľa. Keď prišiel k nej domov, jeho priateľ tam sedel a plakal, preto mu povedal: „Mám tu niečo, čím ťa poteším.“ Otvoril si Bibliu a hľadal známe zaslúbenie, ale Biblia končila knihou Malachiáša. Biblia bola bez Novej zmluvy; nebolo v nej žiadne evanjelium a žiadne zaslúbenie nádeje a spasenia, a tak mohol len v trpkom zúfalstve zvesiť hlavu a plakať so svojím priateľom a jeho matkou. O dva dni neskôr stál pri jej rakve a viedol pohrebnú počesť, ale v príhovore nebola žiadna zvesť o potešení, žiadne slová o slávnom vzkriesení a žiadna myšlienka o príbytku, ktorý ju čaká v nebesiach. Bolo tam len: „... si prach a do prachu sa vrátiš,“ a potom dlhá rozlúčka naveky. Nakoniec si uvedomil, že Kristus neprišiel, vytryskli mu slzy a horko plakal v tom smutnom sne.

Náhle sa strhol zo sna a z hrdla mu vyšiel obrovský výkrik radosti a chvály, keď počul svoj spevácky zbor v

blízkom kostole spievať tieto slová: Ó, poďte všetci veriaci, radostní a víťaziaci, / ó, poďte všetci do Betlehema! / Poďte a uvidíte Jeho, narodeného Kráľa, / poďte a uctieвайте Ho, Krista, nášho Pána!

Buďme šťastní a radujme sa dnes, lebo On prišiel. A pamätajte si, čo hlásal anjel: „Veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. (L 2:11) On prišiel, aby Jeho požehnanie prúdilo / ďaleko, až tam, kam sa prekliatie dostalo.

V našich srdciach poďme až k neobráteným ľuďom do cudzích krajín, kde nemajú požehnané Vianoce. „Chodte, jedzte najlepšie veci, pite sladké nápoje a POŠLITE PODIEL AJ TÝM, KTORÍ NEMAJÚ NIČ PRIPRAVENÉ, lebo tento deň je svätý nášmu Pánovi. Nebuďte smutní, lebo radosť z Hospodina je vašou silou.“ (Neh 8:10)

MUDRCI ... OBETOVALI MU DARY: ZLATO, KADIDLO A MYRHU. (MT 2:11)

*Z nemeckého originálu preložila
Anna Chábová*

Keď kráľ Herodes od mudrcov z východu počul, že sa v Betleheme narodil „Kráľ židovský“, predesil sa a s ním celý Jeruzalem. Také bolo prijatie, ktoré sa Pánovi Ježišovi dostalo. „Do svojho vlastného prišiel, a jeho vlastní Ho neprijali.“ (J 1:11) Ale aj keď Jeho vlastný ľud Synovi Božiemu odmieta primerané uznanie, Boh má iných ľudí, ktorí si ctia Jeho Syna: mágovia (mudrci) z východu prišli, aby sa Mu klaňali. Prešli veľkú diaľku, aby videli Krista. A ako primerane konajú, keď padajú nie pred matkou, ale pred dieťaťom. Veď videli Jeho hviezdu, hviezdu, ktorá mala vyjsť z Jáкова

(4M 24:17).

Prinesenými darmi vzdávajú hold zasľúbenému Kráľovi a Mesiášovi. A my dnes môžeme v ich daroch rozoznať ešte viac. Zlato je odkaz na božskú slávu, ktorú vidíme na tomto dieťati. Kadidlo nám pripomína lúbezную vôňu, ktorou Pán Ježiš počas celého svojho života bol pre Boha. Myrha nám ukazuje, že Syn Boží mal trpieť - aký slávny je Pán Ježiš v svojej osobe a vo svojom diele zmierenia!

My kresťania neprinášame Jemu, tomu pravému Kráľovi, nášmu Pánovi Ježišovi, materiálne dary. Smieme Mu, trpiacemu a teraz oslávenému Pánovi, prinášať hold svojich srdc v duchovnom velebení.

BIBLICKÉ ŠTÚDIUM

Zuzana Hybenová

Od začiatku septembra až do konca cirkevného roka v novembri, sa malá skupina sestier (ojedinele prišiel aj brat) zúčastňovala biblického štúdia zameraného na Prvý list apoštola Petra. Brat zborový farár Bednár vysvetlil každý jeden verš a my sme sa neraz dozvedeli jeho iný význam, než ako sme si dotedy mysleli.

Tento Petrov list bol napísaný na povzbudenie židom rozptýleným po prenasledovaní medzi pohanmi.

Povzbudenie potrebujeme aj my v dnešnej dobe, preto sme so záujmom počúvali, čo práve nám hovorí Peter v prvom zo svojich listov.

V druhej kapitole povzbudzuje židov zbliect' všetku zlosť, falošnosť, pokrytectvo, závisť a ohováranie, aby rástli na spasenie a aby boli ako živé kamene, na ktorých cirkev stojí a budovali sa na duchovný dom. Napomína, aby žili ako kresťania a aby iní, vidiac ich dobré skutky, oslavovali Boha.

V tretej kapitole hovorí k manželom, vyzýva ich nažívať v láske, neod-

plácať sa zlým za zlé, ale naopak, navzájom si žehnať. Dôležitosť pripisuje aj trpezlivosti v utrpení.

Štvrtá kapitola sa zameriava na výstrahu pred pohanskými hriechmi a na prípravu na posledné veci. Kladiet dôraz na modlitebný život, vzájomnú lásku, prikrývajúcu množstvo hriechov, pohostinnosť a posluhovanie v spoločenstve, každý tým duchovným darom, ktorý od Pána prijal.

Poslednou piatou kapitolou sa tohtoročné biblické vzdelávanie ukončilo. V nej Peter napomína starších (dnes presbyterov, ale aj iných v duchovných veciach vyspelých), aby strážili Božie stádo a boli vzorom pre

všetkých. Mladších vyzýva k pokore a poddanosti starším, lebo Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť. Všetkých napomína k bdelosti a zdôrazňuje dôležitosť pevnej viery.

Mali by sme sa všetci zamyslieť nad tým, že tento list sa prihovára aj nám! Veľký úžitok budeme mať z jeho čítania, ale najmä, ak si všetky slová a napomenutia apoštola Petra vezmeme k srdcu a potom začneme podľa nich aj konať.

Nech Pán Boh požehná snaženie brata farára pri našom biblickom vzdelávaní, a tiež všetkých tých, ktorí sa ho zúčastňujú a snažia sa tak lepšie porozumieť Božiemu slovu.

DNI ZBOROVEJ DIAKONIE 2011

Zuzana Hybenová

Dni zborovej diakonie organizuje Cirkevný zbor ECAV Liptovský Mikuláš každoročne v novembri a tento rok to bol už deviaty ročník. Takmer zakaždým sa tejto akcie zúčastňujú aj sestry z našej zborovej diakonie.

Tohtoročná téma bola „geriatrická krehkosť“. Prednášky boli zamerané na medicínsky a psychologický proces starnutia, a tiež na duchovný život v starobe. Prednášateľky - lekárky Z. Čajková, M. Bochničková a K. Antalová, predstavili starobu ako prirodzenú etapu vývinu organizmu. Treba ju preto brať ako prirodzenú súčasť života, a to tak samým starším človekom,

ako aj jeho blízkymi. Pre všetkých platia slová 90. žalmu: „Uč nás počítat dni života, aby sme múdre srdce získali.“

A tieto slová platia aj pre duchovný život v starobe, keď sa dostávame fyzicky i časovo do blízkosti smrti. Práve príchod smrti prijímajú starší ľudia rôzne. Je dôležité uvedomiť si, že sme Božie deti, a preto máme udržiavať spojenie s Bohom cez Jeho slovo a pristupovať k sviatosti Večere Pánovej. Na všetko máme odpovedať modlitbou a skutkami viery. Ak nám to zdravotný stav dovoľuje, dôležité je čítanie Božieho slova, a to najmä evanjelií, skutkov Pána Ježiša Krista a žalmov. Je dobre učiť sa vybrate state naspä-

mäť, pretože sa tým trénuje mozog, a keď už nebudeme môcť čítať, naučené texty si môžeme „nájsť v pamäti“. Skúsenosti farára so seniormi a rady o starobe a starnutí podal emeritný senior Michal Hudák.

Dvere do duše starnúceho človeka otvorila v prednáške doktorka M. Bubeníková. Zdôraznila, že prítomnosť

seniora v rodine môže byť pozhena- ním najmä pre deti, ale i ostatných členov rodiny. Samozrejme, že so seniormi sú i starosti, najmä v chorobe, preto je potrebná trpezlivosť a láska; potreba citovej istoty sa totiž u starších zvyšuje. Vždy treba mať na pamäti, že všetci raz zostarneme a aj my budeme odkázaní na pomoc iných.

SLOVO NA ÚZKU CESTU

*Z publikácie „Tesnou bránou 2012“
vybrala Zuzana Hybenová*

Brožúra „Tesnou bránou“ nás do každodenného čítania Božieho slova uvádza textom, ktorý je na príslušný rok vybraný ako heslo roka. Pre končiaci sa rok 2011 to bola výzva: „Nedaj sa premôcť zlému, ale dobrým premáhaj zlé!“ (R 12:21) Sú to v tomto roku veľmi príhodné slová, ale aj veľmi potrebné, lebo sa zdá, že vo svete sa to zlé šíri oveľa rýchlejšie než dobré.

Skúsme sa zamyslieť ako to bolo počas roka s nami, našou rodinou a okolím. Či práve tu bola láska, spomedzi našich vlastností, najviac viditeľná? Či aj iní mohli poznať v nás kresťanov, denne sa sýtiacich Božím slovom a prinášajúcich ovocie? Každý sám si musí zodpovedať otázku, či sme sa o to aspoň usilovali! Všetko môžeme ešte napraviť, ale niet času na odkladanie - musíme začať ešte dnes!

Pre nastávajúci rok 2012 sa k nám Kristus prihovára heslom: „... moja

moc sa v slabosti dokonáva.“ (2Kor 12:9) Tieto slová Pána Ježiša Krista sú adresované apoštolovi Pavlovi ako odpoveď na jeho modlitby o zlepšenie kvality jeho života. Apoštol očakával, že bude zbavený trápenia, ktoré mu prekážalo nielen v bežnom živote, ale i pri zvestovaní evanjelia. Prišla odpoveď, ktorá je citovaná práve v hesle na rok 2012. Táto odpoveď nie je náhodná. Odkrýva nám Boží pohľad na situáciu sveta - vtedajšiu i dnešnú - a odkrýva nám Boží spôsob riešenia našej životnej situácie. Božia moc sa prejavuje v slabosti, úplne opačne ako sme zvyknutí v tomto svete. Nie v úspechu a sile, ale v slabostiach, pohaneniach, súženiach, úzkostiach a prenasledovaní pre Krista. Pavol tomu rozumel ... keď som slabý, som mocný.

Keď sa pýtame na spôsob tej slabosti, ponúka sa nám odpoveď z 1Kor 13 a tou odpoveďou je LÁSKA a JEŽIŠ KRISTUS. To je spôsob Božej slabosti, v ktorej sa naplňuje Jeho moc v tomto svete, v ktorej je záchrana sveta, môj-

ho i nášho života. V Ježišovi, našom Pánovi, a v Jeho láske. Ona síce vyzerá ako slabosť, ale v skutočnosti je to najväčšia sila a odvaha života. Ona má naozaj moc riešiť všetky naše problémy a starosti.

A tak je to láska a dobro, ktoré nám bolo do srdca i životov odporúčané v tomto odchádzajúcom roku, rovnako ako pre ten nastávajúci. Nemali by sme zabúdať na lásku a poslušnosť, s

ktorou Ježiš Kristus išiel až na golgotský kríž, aby sa stal obeťou za nás a za naše hriechy - všetko to urobil a pretrpel len preto, že nás tak veľmi miloval.

Denne siahajme po Božom slove, lebo ono nás usmerní, povzbudí aj poteší. Úvahy v „Tesnej bráne“ nám pomôžu lepšie porozumieť textu Božieho slova, a tak teda nezabúdajme na každodenné čítanie!

NEORDINOVANÍ A ČÍTANIE BIBLICKÝCH TEXTOV

Zuzana Hybenová

Synoda ECAV na Slovensku, svojím uznesením A/6 z r. 2000 a E/3 z r. 2001, rozhodla od Prvej adventnej nedele 2001 uviesť do života našej cirkvi nový poriadok čítania Božieho slova na hlavných a slávnostných službách Božích v nedele a sviatky cirkevného roka. Novinkou bolo, že starozmluvný a epištolícky text mohli čítať aj neordinovaní členovia cirkevných zborov, aby sa zdôraznilo naše spoločné evanjeliové právo a zodpovednosť za zves-

tovanie Božieho slova v cirkvi. Poriadok čítania biblických textov je vypracovaný na tri roky a potom sa znova opakuje.

V tomto roku, Prvou adventnou nedelou, sme začali už desiaty rok čítania biblických textov neordinovanými členmi cirkevného zboru. Pri tejto príležitosti patrí vďaka všetkým sestrám a bratom, ktorí boli a sú ochotní takto slúžiť v cirkevnom zbere. Nech Pán požehnáva každú službu, vykonávanú preto, aby On bol medzi nami oslávený.

VIANOČNÁ MODLITBA

Zdroj: Bratislavská tlačová misia

Drahý Pane, v tomto čase dávania a prijímania ľahko prehliadnem dary, ktoré mi dávaš Ty. Ďakujem Ti za miesto, kde môžem bývať, za odev, jedlo a všetky dobré veci, ktoré mi denne dávaš. Ďakujem za ľudí, kto-

rých si postavil do môjho života, ktorí poznajú moje nedostatky, a aj napriek tomu ma stále milujú.

Ďakujem Ti, že zostávaš so mnou v ťažkostiach života a priťahuješ ma bližšie k sebe. Ďakujem za pokoj, ktorý dávaš iba Ty. Najviac zo všetkého Ti, Pane, ďakujem za to, že si sa na-

rodil pre moju záchranu. Ďakujem Ti, že moja budúcnosť je v Tvojich rukách. Ďakujem Ti, že si nádejou pre

každého človeka, že Tvoja milosť stále trvá! Amen.

PODIVUHODNÉ UDALOSTI Z HORIAČEJ VEŽE

Michal Slavka, Cestou svetla 11/2011

Keď bol článok s nadpisom „Tragédia v New Yorku“, líčiaci katastrofu zapríčinenú teroristami 11. septembra 2001, vysádzaný, dostala redakcia správu o podivuhodnej udalosti z miesta tragédie.

V správe sa uvádza neuveriteľná udalosť. Na 78. poschodí severnej veže, zasiahnutej teroristickým lietadlom, bol zamestnaný Michael Hingson, slepý vedúci firmy, ktorá mala svoje centrum na tomto poschodí. Michael Hingson mal svojho spo-

ľahlivého vodcu, psa menom Roselle (Ružička). Keď pes-strážca vytušil nebezpečenstvo, chytil svojho slepého pána za ruku a spoľahlivo dojemne ho viedol dolu na zem po 1 463 schodoch. Tak mu zachránil život. Kto pošepol vernému psovi čo má robiť? Nepripomína to onen zázračný Boží zásah do Eliášovho života? Udalosť, v ktorej i havrany počujú Boží hlas a stanú sa nástrojom na Eliášovu záchranu? (1Kr 17:4) Či všemohúci Boh, ktorý stvoril „živú dušu“, nemôže ju osloviť, aby vykonala Jeho vôľu? A Jeho stvorenie počuje to, čo mu prikázal Stvoriteľ.

JUBILEJNÝ ROK CITHARY SANCTORUM

Miloš Kovačka, Tranovský evanjelický kalendár na r. 2011 (pripravila Z. Valeková)

Rok 2011 priniesol evanjelikom, okrem iných, aj 375. výročie vydania jedinečného slovenského kancionála - „Cithary sanctorum“, ktorý je známy aj ako „Tranovského kancionál, Tranoscus“. O jeho zrod sa postaral výnimočný slovenský hymnológ, básnik Juraj Tranovský, rodom Slezan, považovaný i za Čecha i za Poliaka, ktorý v protivenstvách 17. storočia našiel azyl

na Oravskom hrade a v Liptovskom Svätom Mikuláši.

Juraj Tranovský bol výnimočný muž modlitby a muž piesne; známe je jeho: „Dvakrát sa modlí, kto spieva, len keď srdce pri tom býva.“ Modlil sa a spieval po latinsky (v r. 1629 tri knihy duchovných latinských piesní „Odorum sacrarum ... libri tres“; v r. 1635 kniha modlitieb „Phiala odoramentorum“), ale aj v jazyku Slovákom zrozumiteľnom - v jazyku kralickej bibličtiny. V tomto jazyku pripravil v r. 1636 spevník hlbokaj viery, duchov-

nej sily a básnickej krásy, ktorý nazval „Cithara sanctorum - Cítara svätých“. Bolo v nej 414 piesní: z inonárodného kresťanského hymnického fondu, českého, nemeckého, mnohé pochádzajú z pera Martina Luthera a významný počet, asi sto piesní, napísal sám Tranovský. Zaradil doň i domáce slovenské piesne zo 16. a 17. storočia, a tým nadviazal na vývoj slovenskej duchovnej hymnológie, ktorú exulant Juraj Tranovský aj sám významne obohatil. Jeho talenty slovenskí evanjelici považujú za Boží dar - dar nebies našej vlasti. Piesne z Tranovského kancionála vstúpili hlboko do srdca mnohých generácií slovenských, českých, sliezskych i poľských protestantov a v prekladoch sa stal známy aj medzi maďarskými evanjelikmi. Nimi vyznačoval „súradnice“ evanjelickej viery, nimi veriaci vyspievali vrúcne pokánie, vďaka Hospodinovi za dobré dary, boje s diablom a hriechom, modlitby, radosti i smútky; nimi vyjadrovali nadšenie Vianoc či bolesť Veľkého piatka a nádej veľkonočného Vzkriesenia. Kancionál však tiež posilňoval evanjelickú identitu, vyznávanie augsburského vierovyznania, udržoval a kultivoval jazyk Biblie kralickej, formujúci duchovnosť Slovenska a kultivujúci jeho národné pove-

domie.

Cithara sanctorum prekvapivo nepodľahla ani v nerovnom zápase reformačno-protireformačných protikladov, keď na jednej strane bola Trnavská univerzita, ktorá vkladala do protireformačných projektov obrovské investície, a na druhej strane kancionál, brániaci reformáciu duchovnou piesňou. Kancionál vydržal hrozivý, neraz krvavý tlak doby, mobilizoval, oduševňoval, a preto sa stal milovaný. V jeho tónoch pramenila evanjelická viera zo storočia do storočia. Nečudo, že vyšiel viac ako 220 ráz a stal sa najvydávanjšou knihou medzi knihami, ktoré sa doteraz zrodili a vyšli na Slovensku.

V takmer štyristoročnej kontinuite je zo všetkých piesní najdôležitejšia hymnická pieseň „Hrad prepevný“, ktorú Tranovský preložil doslova kongeniálnym spôsobom. Práve táto pieseň, ktorá tryská zo srdca i dnešných evanjelikov, bude i naďalej pozývať k spevu, brániť vieru, kresťanstvo a reformáciu aj v treťom tisícročí, v ktorom ten „starý nepriateľ“ stále viac útočí proti kresťanstvu - no neuspeje, ak bude aj z našich srdca naďalej verne zaznievať Lutherov hymnus „Hrad prepevný“!

Zborový list, rozpis Služieb Božích a viac informácií o cirkevnom zbore nájdete aj online na: www.ecavpp.sk

POZVANIE NA STRETNUTIE MLADÝCH RODÍN

Michal Findra, mládežnícky farár
TAS

S pokorou a očakávaním chceme po prvýkrát pozvať mladé manželské páry na spoločné poobedie na nedeľu 8.1.2012 k nám, do mládežníckeho centra ICHTHYS vo Veľkom Slavkove. Začiatok bude o 14:30 h a skončenie predpokladáme do 18:00 h.

Prísť môže každý manželský pár, ktorý žije spolu menej ako 10 rokov. Zameriame sa ponajprv na spoločné budovanie v Božom slove, tiež bude

čas na osobné riešenie nastolených otázok ohľadom nášho spoločného života. Nebude chýbať ani čas na kreatívne manželské súťaže. Je potrebné ponechať deti doma; výnimkou sú celkom malé detičky, ktoré intenzívnejšie potrebujú svoje mamky. Srdečne pozývame a dajte vedieť manželským párom v našich zboroch. V prípade potreby bližších informácií kontaktujte vášho zborového farára, alebo navštívte našu internetovú stránku www.memc.sk.

RADOSTNÁ ZVEŠŤ

Zvečerilo sa, stíchla vrava,
zem ku spánku sa uberá –
no na oblohe hviezda vstáva
a svieti toho večera.

Noc osvetľuje... Koľko jasu!
Pastieri bdejú pri stádach,
bázňou sa všetci tichou trasú,
do srdc im vnikol veľký strach.

Pastieri hľadajú: Nebo sa blíži!
Čo vidia? Zástup anjelov!
Čo čujú v jasnej nočnej tíši?
Pesničku plnú svätých slov:

Anjel im rečie: Nebojte sa!
Ja zvestujem vám krásnu zvesť.
Nechže vám srdce, duša plesá.
Bohu buď sláva, večná česť!

Dnes narodil sa Spasiteľ vám.
Nie len vám, svetu celému.
V jasličkách leží nebeský Pán,
chválu a úctu vzdajte Mu!

Pastieri našli jasličky,
na Dieťa upreli svoj zrak.
Chcú spievať vďaka pesničky,
z duše im mizne strachu mrak.

Pán Ježiš leží na slame,
na tvári Jeho svätý jas!
Srdcia Mu všetci oddajme!
Sú Vianoce, je spásy čas!

napíslala Zlatica Oravcová

K TEBE, KRISTE, ZRIEME

Jak Ján zo žalára – k Tebe, Kriste zrieme,
Teba vyčkávame, k Tebe putujeme...
Tys' ten, Tys' ten iste, koho ľud Tvoj čaká
keď ho morí bieda, trápi bolesť všaká!
Pohľad Tvoj je liekom chorému, čo klesá,
radostná zvesť Tvoja slabým zvestuje sa:
Tys' ten, ktorý kráča ticho v ťažké boje
za svet Tvojho ducha – za kráľovstvo svoje!

Nechže Tvoja pravda nájde u nás sluchu,
na myslí nás zmocní, zmocní i na duchu,
a nech slovo Tvoje v žití nebezpečí
našich smutných teší, našich chorých lieči!
Radostná zvesť nech nás všetkých pevne spája
doma, jak i s tými, čo šli vo svet z kraja!
Daj im srdce čisté, myseľ sviežu, jarú,
chráň ich od nešťastia, z práce popraj zdaru!

Tvoj duch nech nám svetlom, čo tma neuháša,
by nám bola milšia chalúpočka naša,
v nej pri zdraví, sile na duši i tele
našli by sme chleba – rástli by sme v diele.
Potechy praj z dietok, udrž mládež v cnosti,
tak nás všetkých z lásky svojej rozradosti:
nechže časy tieto k osohu nám slúžia,
srdcia naše mäkcšia, vôľu našu tužia
a my hľadáme ta, skade zrak Tvoj svieti.
Tys' ten...prijm' nás, Pane, ako svoje deti! Amen.

Martin Rázus

Antológia slovenskej evanjelickej poézie, E. B. Lukáč, Transcius 1936

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17, tel. farský úrad: 789 587 2. Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, e-mail: ecavpp@stonline.sk, www.ecavpp.sk, jazyková úprava: Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Stanislav Račko. Grafická úprava: Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.
